

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΕΕ

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΟΜΙΛΙΑΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΑΔΑΣ- ΠΕΑ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Διαπιστώσεις- Προοπτικές

Οι μηχανικοί οφείλουν να εξασφαλίσουν με τα έργα και τις μελέτες τους το βέλτιστο συνδυασμό, δηλ. το καλύτερο για τον άνθρωπο, την πραγματοποίηση κέρδους και την προστασία του περιβάλλοντος. Η εκτίμηση του κινδύνου (RISK ASSESSMENT), που προέρχεται από την ανθρώπινη δραστηριότητα, επιβάλλει την πολυστοχική προσέγγιση στο θέμα και όχι την απλή ποιοτική εκτίμηση με κριτήρια «μη μηχανικού».

Η αναπτυξιακή διαπαιδαγώγηση, στοχεύει στο να δημιουργήσει μια γενιά μηχανικών που να προτείνει λύσεις με σύνθετους στόχους, χωρίς να αναμειγνύεται κατά τη διάρκεια τουλάχιστον της επεξεργασίας στην πολιτική λήψης- επιλογής της απόφασης. Το πρόβλημα του μηχανικού σήμερα είναι να εκπαιδευτεί ώστε να αξιολογεί και να αιτιολογεί σωστά την αλληλεπίδραση των 3 παραγόντων: ΑΝΘΡΩΠΟΣ- ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ- ΚΕΡΔΟΣ.

Ως πολίτης ο μηχανικός έχει αναμφισβήτητα κάθε δικαίωμα να αρνείται την πυρηνική ενέργεια. Ως μηχανικός όμως, είναι υποχρεωμένος να εξετάσει τα θετικά και τα αρνητικά και να καταλήξει σε εκτίμηση-σενάρια επικινδυνότητας, ώστε να προφυλάξει την πολιτική εξουσία και κατ' επέκταση την κοινωνία από του να πάρει μια εσφαλμένη απόφαση.

Το βασικό αναπτυξιακό δίδυμο περιλαμβάνει **κίνητρα και σταθερή νομοθεσία**. Στην αναπτυξιακή διαδικασία, τα κίνητρα δεν είναι πάντοτε οικονομικά βοηθήματα. Η εξελικτική πορεία των νέων επαγγελματιών και η επιβράβευση των θεσμικά αναμενομένων ως βέλτιστων επιδόσεων, δημιουργούν το κοινωνικό πλαίσιο της ανάπτυξης. Η διαταραγμένη σχέση κοινωνικού κόστους- οφέλους που προκύπτει από τη διαφθορά στο δημόσιο τομέα, οδηγεί σε διάλυση τον κοινωνικό ιστό που παρακολουθεί το δημόσιο υπάλληλο να αντιμετωπίζει ευχερώς δαπάνες που δεν

δικαιολογούνται από τις βασικές επιλογές της ζωής του, που ήταν ως δημόσιος υπάλληλος να ζήσει «μετρημένα».

Σήμερα, η κοινωνία των μηχανικών έχει αυξημένες υποχρεώσεις, ως κλάδος με παραδοσιακή εξωστρέφεια (ας θυμηθούμε την παρουσία των ελλήνων μηχανικών και εταιρειών σε όλο τον κόσμο αλλά και την παρουσία των ελλήνων επιστημόνων) να συμμετάσχει στην έξοδο από την οικονομική κρίση, με 2 τρόπους:

- με την παραγωγή επιστημονικού σχεδιασμού και έργων, δηλ. υπεραξίας-πλούτου, εντός του κράτους και
- μεταφέροντας τεχνογνωσία στα διεθνή εργοτάξια, παρακολουθώντας τις εξελίξεις σε διάφορους τεχνολογικούς τομείς (της ενέργειας, των ήπιων μορφών ενέργειας κλπ).

Τέλος, είναι μοναδική ευκαιρία, εφόσον ανασχεδιάζεται η παγκόσμια οικονομία, να εξετάσουμε με ρεαλισμό την κοινωνία των επενδυτών- developers. Οι μηχανικοί σε συνεργασία με την πολιτεία, πρέπει να θέσουν τους όρους και τους κανόνες μιας αειφόρου αντίληψης κυρίως σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη, το σχεδιασμό και την υλοποίηση των νέων «επιχειρηματικών περιοχών και εργοταξίων».